

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 624/2024
26.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Ђурица и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Здјелар, адвокат у ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради исплате, вредност предмета спора 60.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Привредног апелационог суда Пж 498/24 од 27.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 26.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Привредног апелационог суда Пж 498/24 од 27.03.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Привредног апелационог суда Пж 498/24 од 27.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 2854/23 од 22.11.2023. године, у ставу првом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на рачун Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Београд, обрачуна и уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање за децембар 2014. године, јануар 2015. године на износ утврђен решењем о извршењу Основног суда у Београду Ии 7255/12 од 19.05.2015. године и за март 2015. године на износ утврђен решењем о извршењу Првог основног суда у Београду Ии 8543/15 од 03.06.2015. године и то децембар 2014. године, јануар и март 2015. године и да поднесе М4 обрасце о уплаћеним доприносима Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање. У ставу другом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 80.700,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 498/24 од 27.03.2024. године, у ставу I изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу I изреке; у ставу II изреке преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу II изреке првостепене пресуде и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка; у ставу III изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Привредног апелационог суда у Београду, Пж 498/24 од 27.03.2024. године тужилац је поднео благовремену ревизију, са предлогом да се о ревизији одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23 – др.закон) је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, у делу у коме тужилац има правни интерес за подношење ревизије, односно у делу правноснажног решења о трошковима поступка садржаног у пресуди донетој у другом степену. Одлука о трошковима парничног поступка донета је применом одредаба члана 153. и 154. ЗПП и не изискује потребу за уједначавањем судске праксе по питању трошкова поступка, о којима суд одлучује по правилима садржаним у Закону о парничном поступку у свакој конкретној парници.

Имајући у виду наведено, одлучено је као у ставу првом изреке решења.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. и 2. Закона о парничном поступку прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, с тим да ревизија није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Како је ревизија изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, а овим се решењем поступак правноснажно не окончава у смислу цитиране законске одредбе из члана 420. став 1. ЗПП-а, нити спада у круг решења против којих је ревизија увек дозвољена у смислу одредбе члана 420. став 3, 4. и 5. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена.

На основу изложеног, Врховни суд је применом члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку донео одлуку као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић